

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **D., s.r.o.**, so sídlom T.X., K., IČO: X., proti odporcovi: **Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky**, so sídlom Stromová 1, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 29.6.2011 domáhal voči odporcovi (do dňa 30.6.2010 Ministerstvo školstva Slovenskej republiky, účinnosťou zák. č. 37/2010 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, premenované na Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky) uloženia povinnosti konať a v konaní č. MŠSR – 3604/2010 uzavrieť s navrhovateľom ako prijímateľom stimulov písomnú zmluvu o poskytnutí stimulov. Zároveň žiadal zaviazať odporcu k náhrade trov konania.

V návrhu uviedol, že odporca podľa § 7 ods. 7 zák. č. 185/2009 Z. z. o stimuloch pre výskum a vývoj a o doplnení zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „zák. o stimuloch“), v súlade s § 46 a § 47 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení

neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „Správny poriadok“) na základe žiadosti navrhovateľa, rozhodnutím č. MŠ SR-3604/2010-11 zo dňa 9.6.2010 schválil poskytnutie stimulov na podporu základného výskumu formou projektu „Výskum a vývoj materiálov na báze recyklovaných celulóзовých surovín aplikovateľných pri výstavbe nízko-energetických domov“ formou dotácie z prostriedkov štátneho rozpočtu na podporu základného výskumu podľa § 3 ods. 1 písm. a/ bod 1 zák. o stimuloch vo výške 1 987 142,00 € a úľavy na dani z príjmu vo výške 0 €, z toho alokovaná výška stimulov:

v roku 2010 dotácia zo štátneho rozpočtu vo výške 107 497,00 €, úľava na dani 0 €

v roku 2011 dotácia zo štátneho rozpočtu vo výške 1 165 332,00 €, úľava na dani 0 €

v roku 2012 dotácia zo štátneho rozpočtu vo výške 423 128,00 €, úľava na dani 0 €

v roku 2013 dotácia zo štátneho rozpočtu vo výške 291 185,00 €, úľava na dani 0 €.

Poukazujúc na jednotlivé ustanovenia zák. o stimuloch, najmä § 7 ods. 12, podľa ktorého ministerstvo školstva uzatvorí s prijímateľom stimulov písomnú zmluvu o poskytnutí stimulov podľa § 3 ods. 1 písm. a/ do 30 dní od vydania rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov podľa odsekov 7, 8 alebo 10, mal navrhovateľ za to, že odporca má povinnosť konať a nekoná, a teda jeho nečinnosť je nezákonná a protiprávna.

Na výzvu súdu navrhovateľ v podaní zo dňa 22.7.2011, doručenom dňa 27.7.2011 uviedol, že nepoužil žiadne prostriedky na odvrátenie nečinnosti orgánu verejnej správy, keďže vzhľadom na odmietavý postoj odporcu považoval akékoľvek prostriedky na odvrátenie nečinnosti len za čisto formálne a ich použitie bezvýsledné.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 26.7.2011, doručenom dňa 4.8.2011, žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Poukázal na to, že rozhodnutie č. MŠ SR-3604/2010-11 zo dňa 9.6.2010 obsahuje podľa § 8 písm. c/ zák. o stimuloch 11 podmienok, za ktorých boli stimuly schválené, pričom najmä poukázal na bod 6 výroku predmetného rozhodnutia, ktorý uvádza, že *maximálna doba riešenia projektu základného výskumu v súlade s § 4 ods. 6 zák. o stimuloch je 3 roky. Začiatok riešenia projektu sa stanoví, na základe možnosti schváleného rozpočtu kapitoly ministerstva v rokoch 2010 a 2011, v zmluve (zmluva o budúcej zmluve), ktorú ministerstvo uzatvorí s prijímateľom stimulov podľa § 7 ods. 12 zák. o stimuloch s najneskorším možným odkladom začiatku riešenia projektu do 1.7.2011. Po uplynutí tohto termínu v nadväznosti na § 3 ods. 7 zák. o stimuloch a možnosti rozpočtu kapitoly ministerstva rozhodnutie nie je vykonateľné.*

Odporca uviedol, že navrhovateľ s podmienkami v rozhodnutí stanovenými súhlasil, čo dokazuje aj skutočnosť, že sa vzdal práva na odvolanie voči tomuto rozhodnutiu. Odporca neuzatvoril s navrhovateľom písomnú zmluvu o poskytnutí stimulov podľa § 7 ods. 12 zák. o stimuloch, ktorá skutočnosť bola spôsobená nedostatkom finančných prostriedkov v rozpočte odporcu. Odporca by sa uzatvorením zmluvy o poskytnutí stimulov vedome vystavil situácii, keď by nebol schopný plniť svoje zmluvné záväzky, a konal by tak aj v rozpore s § 19 ods. 5 zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhovateľ nemá právny nárok na poskytnutie stimulov, čo uvádza aj § 3 ods. 7 zák. o stimuloch.

Záverom odporca uviedol, že uzavretie zmluvy o poskytnutí stimulov na základe vydaného rozhodnutia nie je správnym konaním, ale súkromnoprávnym prejavom vôle účastníka súkromnoprávneho vzťahu. To znamená, že pri uzavretí zmluvy o poskytnutí stimulov odporca nevystupuje ako orgán verejnej správy, ale ako rovnocenný účastník vo vzťahu k navrhovateľovi. V konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa nemožno domáhať uloženia povinnosti uzavrieť zmluvu, ale len uloženia povinnosti vydať rozhodnutie, domáhať sa uloženia povinnosti uzavrieť zmluvu možno len žalobou na splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“).

Podľa § 244 ods. 4 O. s. p. súdy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 250t ods.1 O. s. p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O. s. p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace,

v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 8 O. s. p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené, bez existencie vážneho dôvodu brániacemu mu konať a rozhodnúť. Vážnym dôvodom predpokladaným zákonom sa rozumie právne akceptovateľná a relevantná prekážka. Nečinnosť orgánu verejnej správy môže spočívať v jeho opomenutí vykonať predpísaný úkon, v zbytočných priet'ahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví bez vydania rozhodnutia (listom, informáciou, záznamom v spise).

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ O. s. p. preskúmal návrh na začatie konania, naň nadväzujúce vyjadrenia účastníkov, ako aj administratívny spis odporcu, pričom sa prvotne zaoberal otázkou, či požiadavky formulovanej v petite, t. j. uloženia povinnosti uzavrieť s navrhovateľom ako prijímateľom stimulov písomnú zmluvu o poskytnutí stimulov, sa možno domáhať v konaní proti nečinnosti v rámci správneho súdnictva.

Podľa § 1 ods. 1 zák. o stimuloch, tento zákon upravuje podmienky poskytovania stimulov pre výskum a vývoj právnickej osobe, ktorá je podnikateľom, s cieľom zvýšiť úroveň výskumu a vývoja a pôsobnosť orgánov štátnej správy pri poskytovaní stimulov pre výskum a vývoj a kontrole ich použitia.

Podľa § 1 ods. 2 zák. o stimuloch, tento zákon je schémou štátnej pomoci podľa osobitného predpisu (*nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách)*).

Podľa čl. 2 bod 2 nariadenia Komisie (ES) č. 800/2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) schéma pomoci znamená každý predpis, na základe ktorého možno, bez toho, aby boli potrebné ďalšie vykonávacie opatrenia, poskytnúť

individuálnu pomoc podnikom definovaným v danom akte všeobecným a abstraktným spôsobom a každý predpis, na základe ktorého možno pomoc, ktorá nie je viazaná na osobitný projekt, poskytnúť jednému alebo niekoľkým podnikom na neobmedzenú dobu a v neobmedzenej výške.

Podľa § 3 ods. 1 zák. o stimuloch stimuly sú

a) dotácia z prostriedkov štátneho rozpočtu na

1. podporu základného výskumu alebo aplikovaného výskumu alebo experimentálneho vývoja alebo
2. vypracovanie štúdie realizovateľnosti projektu, alebo
3. zabezpečenie ochrany priemyselného vlastníctva, alebo
4. dočasné pridelenie vysokokvalifikovaného zamestnanca výskumu a vývoja a

b) úľava na dani z príjmu podľa osobitného predpisu na základe rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov podľa § 7 ods. 7 alebo 8 alebo 10.

Podľa § 3 ods. 2 zák. o stimuloch, stimuly sa poskytujú na základe písomnej žiadosti o stimuly podľa § 6.

Podľa § 3 ods. 3 zák. o stimuloch, stimuly podľa odseku 1 sa poskytujú na základe rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov podľa § 7 ods. 7, 8 alebo 10.

Podľa § 3 ods. 4 zák. o stimuloch, poskytovateľom stimulov je

a) Ministerstvo školstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo školstva"), ak ide o stimuly podľa odseku 1 písm. a/,

b) Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo financií") prostredníctvom vecne a miestne príslušného správcu dane, ak ide o stimuly podľa odseku 1 písm. b/.

Podľa § 3 ods. 5 zák. o stimuloch, žiadateľom o stimuly môže byť

a) mikropodnikateľ,

b) malý podnikateľ,

c) stredný podnikateľ, ktorým je právnická osoba s priemerným prepočítaným počtom zamestnancov nepresahujúcim 250 a zároveň s obratom za kalendárny rok alebo hospodársky

rok nepresahujúcim 50 mil. eur alebo s čistou hodnotou majetku vykázanou v súvahe nepresahujúcou 43 mil. eur,

d) veľký podnikateľ, ktorým je právnická osoba s priemerným prepočítaným počtom zamestnancov vyšším ako 250 a zároveň s obratom za kalendárny rok alebo hospodársky rok vyšším ako 50 mil. eur alebo s čistou hodnotou majetku vykázanou v súvahe vyššou ako 43 mil. eur.

Podľa § 3 ods. 6 zák. o stimuloch, žiadateľ o stimuly podľa odseku 5 sa stáva prijímateľom stimulov na základe rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov podľa § 7 ods. 7 alebo 8 alebo 10.

Podľa § 3 ods. 7 zák. o stimuloch, na poskytnutie stimulov nie je právny nárok.

Podľa § 7 ods. 1 zák. o stimuloch, ministerstvo školstva posúdi úplnosť žiadosti o stimuly a zabezpečí dva odborné posudky, zamerané na posúdenie splnenia podmienok podľa § 4, vypracované slovenskými alebo zahraničnými odborníkmi do troch mesiacov od doručenia žiadosti o stimuly.

Podľa § 7 ods. 7 zák. o stimuloch, na základe kladného komplexného hodnotenia žiadosti o stimuly ministerstvo školstva vydá rozhodnutie o schválení poskytnutia stimulov, ak výška stimulov nepresiahne sumu dva milióny eur. Ak je výška stimulov viac ako dva milióny eur, ministerstvo školstva predloží návrh na poskytnutie stimulov vláde na schválenie.

Podľa § 7 ods. 12 zák. o stimuloch, ministerstvo školstva uzatvorí s prijímateľom stimulov písomnú zmluvu o poskytnutí stimulov podľa § 3 ods. 1 písm. a/ do 30 dní od vydania rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov podľa odsekov 7, 8 alebo 10.

Podľa § 13 zák. o stimuloch, metodický postup pre prípravu, spracovanie, predkladanie, hodnotenie obsahu žiadosti o stimuly, spôsob vypracovania a obsah zmluvy, kontrolu priebehu a realizácie projektu, vedenie evidencie a kontroly údajov o projekte, na ktorý boli poskytnuté stimuly, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo školstva.

Podľa § 3 výnosu ministerstva školstva Slovenskej republiky č. CD-2009-23752/12736-1:11 o stimuloch pre výskum a vývoj o poskytnutí stimulov, zmluva o poskytnutí stimulov podľa § 7 ods. 12 zákona obsahuje

- a) identifikačné údaje zmluvných strán,
- b) meno a priezvisko štatutárneho orgánu zmluvných strán alebo členov štatutárneho orgánu zmluvných strán,
- c) bankové spojenie žiadateľa,
- d) účel, druh, sumu a dobu použitia stimulov podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona,
- e) účel, druh, predpokladanú sumu a dobu použitia stimulov podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona,
- f) podmienky použitia poskytnutých stimulov podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona,
- g) spôsob a čas kontroly plnenia záväzkov zmluvných strán,
- h) termín predloženia písomnej správy o stave priebežného plnenia cieľov žiadosti o stimuly podľa § 6 zákona,
- i) termín predloženia písomnej správy o stave splnenia cieľov žiadosti o stimuly podľa § 6 zákona,
- j) termín predloženia písomnej informácie o stave plnenia povinností žiadateľa podľa § 9 ods. 1 až 3 zákona,
- k) úprava práv k výsledku riešenia projektu,
- l) úprava práv k hnutelným veciam a nehnuteľnostiam zaobstaraným z poskytnutej dotácie,
- m) spôsob využitia výsledkov riešenia projektu,
- n) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- o) dátum a podpisy štatutárnych orgánov zmluvných strán
- p) ďalšie potrebné ustanovenia.

Z uvedeného možno vyvodit', že zmluvu v zmysle § 7 ods. 12 zák. o stimuloch je potrebné považovať za zmluvu, dojednanú v rámci výkonu verejnej správy, v rámci správy vedy a výskumu, tzv. verejnú alebo verejnoprávnú zmluvu. V činnosti správneho orgánu sa síce nejedná o autoritatívne rozhodovanie ako pri vydávaní rozhodnutia o schválení poskytnutia stimulov, ale zmluva je uzatváraná v rámci pôsobnosti orgánu štátnej správy pri poskytovaní stimulov ako dotácií z prostriedkov štátneho rozpočtu pre výskum. Zmluvou sa mali založiť práva a povinnosti navrhovateľa v oblasti verejného práva.

Zmluvná voľnosť účastníkov právneho úkonu – zmluvy je prakticky vylúčená, náležitosti zmluvy vyplývajú zo všeobecne záväzného právneho predpisu – výnosu, vydaného ministerstvom školstva, a podmienky uzatvorenia zmluvy, a teda aj poskytnutia stimulov,

vyplývajú z individuálneho správneho aktu vopred vydaného v správnom konaní, pričom na použitie poskytnutých prostriedkov, kontrolu ich použitia a ich vymáhanie sa vzťahujú osobitné predpisy. Obsah zmluvy o poskytnutí stimulov (na rozdiel od súkromnoprávných zmlúv, pri ktorých úprave prevládajú dispozitívne ustanovenia) nie je možné modifikovať dohodou zmluvných strán, nakoľko ustanovenia zák. o stimuloch a výnosu ministerstva školstva č. CD-2009-23752/12736-1:11 ako predpisov práva verejného predstavujú úpravu výlučne kogentnú.

Na konanie podľa zák. o stimuloch sa vzťahuje Správny poriadok, a teda aj na rozhodnutie vydané podľa zák. o stimuloch je potreba primerane aplikovať Správny poriadok, toto rozhodnutie je schopné spôsobiť ním zamýšľané účinky. Vydaním rozhodnutia o schválení stimulov pre navrhovateľa sa nárok na poskytnutie stimulov pretransformoval na také právo, ochrany ktorého je možné sa domáhať.

Podľa § 7 ods. 1 O. s. p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Postup, ktorého sa navrhovateľ domáha, smeruje k uzatvoreniu zmluvy v oblasti verejného práva, poskytnutia dotácií z prostriedkov štátneho rozpočtu (v oblasti štátnej pomoci). Obsah tejto zmluvy vyplýva tak z rozhodnutia odporcu č. č. MŠ SR-3604/2010-11 zo dňa 9.6.2010 ako aj z právnych predpisov, upravujúcich poskytovanie štátnej pomoci a jej kontrolu (zák. o stimuloch, nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 o vyhlásení určitých druhov kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách), zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov), nejde o vec vymedzenú § 7 ods. 1 O. s. p.

Hoci ustanovenia konania proti nečinnosti podľa § 250t ods. 1 O. s. p. s uvedený postup neupravujú (*cit. konať a rozhodnúť*) a slovenský právny poriadok osobitnú úpravu týkajúcu sa zmlúv upravujúcich práva a povinnosti fyzických a právnických osôb v oblasti verejného práva neobsahuje, Najvyšší súd SR s prihliadnutím na § 244 ods. 4 O. s. p. (*cit. uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy*), zásadu materiálneho právneho štátu (čl. 1 Ústavy SR) a predchádzanie denegatio iustitiae, dospel k záveru, že uloženia povinnosti

uzavrieť zmluvu o poskytnutí stimulov podľa § 7 ods. 12 zák. o stimuloch sa možno domáhať v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

V tejto súvislosti Najvyšší súd SR poukazuje na uznesenie iného senátu sp. zn. 2Sžnč/3/2011 zo dňa 13.7.2011, ktorý za obdobného skutkového stavu ako v prejednávanvej veci vydal meritórne rozhodnutie.

Ďalšou podmienkou prípustnosti návrhu podľa § 250t ods. 1 O. s. p., ktorou sa súd zaoberal, bolo vyčerpanie prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 22.7.2011, doručeného súdu dňa 27.7.2011 je zrejmé, že nepoužil žiadne prostriedky na odvrátenie nečinnosti orgánu verejnej správy. Navrhovateľ považoval použitie prostriedkov na odvrátenie nečinnosti orgánu verejnej správy, vzhľadom na odmietavý postoj odporcu, za bezvýsledné a formálne, v ďalšom však neuviedol, na základe akých skutočností tento záver vyvodil.

Navrhovateľ vyvodzoval povinnosť odporcu konať zo zák. o stimuloch, ktorý však špeciálnu úpravu prostriedkov pre odstránenie nečinnosti neobsahuje.

Podľa čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „zák. o prokuratúre“), prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 3 ods. 2 zák. o prokuratúre, prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvedenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 20 ods. 1 zák. o prokuratúre prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

Podľa § 21 ods. 2 zák. o prokuratúre, právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú:

- a) protest prokurátora,
- b) upozornenie prokurátora,
- c) návrh na začatie konania pred súdom podľa osobitného zákona.

Podľa § 28 ods. 1 zák. o prokuratúre, prokurátor je oprávnený podať orgánu verejnej správy upozornenie na účel odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ku ktorému došlo v postupe orgánu verejnej správy pri vydávaní opatrenia alebo rozhodnutia alebo jeho nečinnosťou.

Správny súd v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy splnenie podmienky podľa § 250t ods. 1 O. s. p. posudzuje individuálne podľa okolností konkrétnej veci rešpektujúc účel tohto právneho prostriedku, ktorým je poskytnutie efektívnej a účinnej ochrany osobe, ktorej práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté nečinnosťou orgánu verejnej správy. Za efektívny prostriedok nápravy možno považovať taký, ktorý je dostupný a umožňuje dosiahnuť nápravu alebo zadosťučinenie za namietané porušenia. Existencia prostriedku nápravy musí byť dostatočne konkrétna nielen v teórii, ale aj v praxi, v opačnom prípade nemá požadovanú dosiahnuteľnosť a účinnosť (v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva o. i. vo veciach Feldek. v. Slovensko. zo dňa 15.6.2000, Vernillo. v. Francúzsko., 20.2.1991, Johnston and others v. Írsko, 18.12.1986, Van Droogenbroeck v. Belgicko, 24.6.1982).

V zásade možno vyžadovať využitie takých osobitných právnych prostriedkov nápravy, pri ktorých možno rozumne očakávať, v prípade ich využitia zo strany osoby dotknutej nečinnosťou správneho orgánu, naplnenie uvedeného účelu aj bez potreby ingerencie zo strany súdnej moci (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 276/2011 zo dňa 7.7.2011). Navrhovateľ nepochybne môže využiť dostupné právne prostriedky, o ktorých rozhodovanie je zverené do kompetencie orgánu s právomocami zaručujúcimi

možnosť bezprostredného dosiahnutia nápravy vo vzťahu k namietanej nečinnosti správneho orgánu ako je súd. To však nevylučuje požiadavku vyčerpania prostriedkov nápravy prostredníctvom orgánov osobitne poverených ochranou práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, aj keď nedisponujú právomocami zaručujúcimi možnosť bezprostredného zabezpečenia nápravy, pokiaľ im zákon zveruje prostriedky umožňujúce uplatnenie ochrany práv a právom chránených záujmov dotknutých osôb vo vzťahu k namietanej nečinnosti správneho orgánu spôsobom, ktorý, s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu, umožňuje rozumne očakávať naplnenie účelu poskytovanej ochrany (III. ÚS 317/04), pričom z rozhodovacej činnosti ústavného súdu je zrejmé, že upozornenie prokurátora (podľa § 21 ods. 2 v spojení s § 28 ods. 1 zák. o prokuratúre) možno považovať za takýto efektívny prostriedok nápravy proti nečinnosti orgánu verejnej správy (III. ÚS 317/04, III. ÚS 78/2010 a IV. ÚS 144/2011).

Na základe uvedeného Najvyššiemu súdu SR neostalo iné, ako návrh pre nevyčerpanie prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, v súlade s § 250t ods. 4 O. s. p. ako neprípustný zamietnuť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 O. s. p. tak, že nepriznal navrhovateľovi ich náhradu, pretože jeho návrhu nevyhovel.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný (§ 250t ods. 7 O. s. p.).

V Bratislave 12. októbra 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská